

WWW.UNINSAD.BY

У
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А
Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

СТАРМЛАДИ

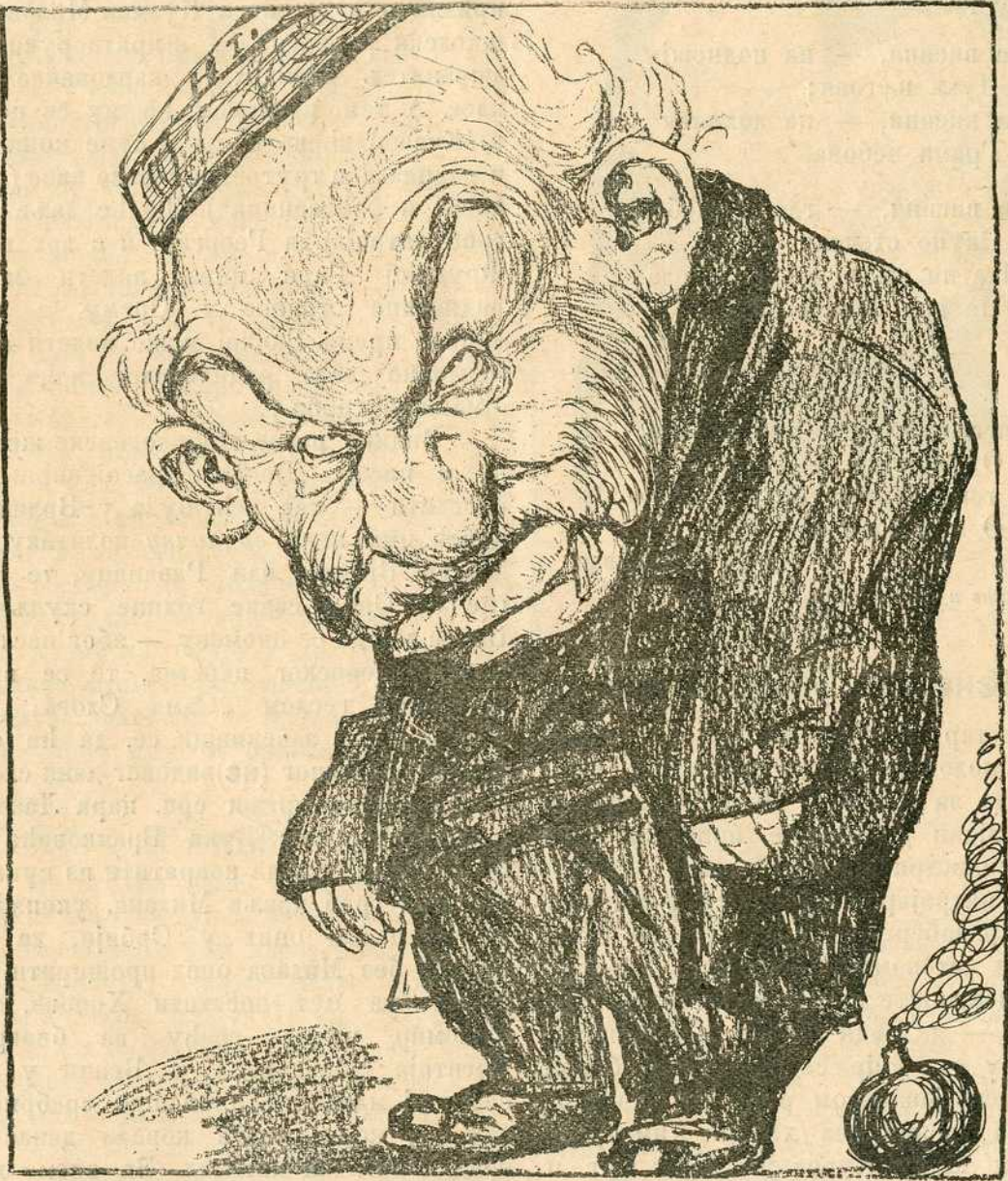
ХУМОРИСТИЧНО-САТИРИЧАН ЛИСТ.

Број 12.

У Новом Саду, 16. јуна 1908.

Год. II.

После расправе о „велеиздаји“.

Књаз (јако покуњено): Дакле не упалише, већ ме опалише!
Стармлади: Што бомбе, ал' што штампа, књаже!

На висини.

Шта ли мисли они оро,
Они соко, тић,
Кад се поине врх Ловћена
На највиши грѣч?

На висини, — од куда је
Оку свуда пут;
На висини, — е да ли је
Бригом забринут?

На висини, — куд ветрови
Разни досижу,
Са свих страна уздисаје
Српске подижу.

На висини, — на подножју
Духа његова;
На висини, — на дохвату
Грома небова.

На висини, — где ј' слобода
Скупо стечена —
Шта ли мисли кнез Никола
На врх Ловћена?....

— — — — —
— — — — —

Нисам пит'о, да ког кренем
Одговорити, —
О том зборим, јер је „слатко“*)
О том зборити.

† Змајован.

*) Курзив и навод је наш. Ур. „Стар.“

Векерле у Срему.

Министар председник Векерле намерава око половине јула допутовати у Срем, да разгледа за државу у Врднику купљени угљени мајдан (и том ће приликом бити гост администратора Лукијана Богдановића у патријарашкој палати у Карловцима,) и разабере се о автономним стварима — и автономним кинезима. Даље да разгледа земљиште за колонизацију Мађара у Срему, — да види чувену манастирску штампарију око које се води већа борба него у руско-јапанском рату око Портартура, и да упозна два хероја Димитрију Стесеља и Мату Курокија, који љут и крвав бој бију на живот и смрт, позива-

јући час један час други Тилдику у помоћ. Даље ће разгледати министар народне фондове, то знаменито бојно попрште око којег се радикали сви искрвавише док га заузеше. Прегледаће ко је све добио и ко није добио од радикала зајма — из народних фондова. После ће — и друге карловачке знаменитости прегледати. На пр. усануло патријархово вино — и порасле радикалске трбушине, бермет и чика Мишин нос; — дугачку браду Ђорђа Красојевића и кратко ошишану главу Др. Соса, и још краће ошишане рачуне фондовских фишкала. А приказаће му се том приликом и дугоноги Кузман Миловановић, школски референт, — и краткоруки бивши управитељ радикалске карловачке шпаркасе. А том приликом ће му се показати и Живановићеве пчеле и пуне кошнице — и радикалски трутови и празне касе („шпоркаса“ и „читаоница“). Ту ће даље видети гроб патријарха Георгија и с врх венца у Фрушкој Гори може видети и гроб радикалне странке у Срему, а ако се окрене према Бачкој може видети и монументално дело радикалског вође — на ајмашком гробљу.

Видиће разне фрушкогорске животиње — и писара Ђорђа Красојевића. Може посетити — кад већ буде у Врднику — и већ има неку *врдничку* политику и манастир Врдник или Раваницу, те видети где се Срби сваке године скупљају на Видовдан да се опомену — због неслоге — пропасти српског царства, те се враћају очеличени геслом „Само Слога Србина Спасава“ — заверивши се, да ће се сви Срби ипак једног (не)видовог дана сложити. Може видети мртвог срп. цара Лазара — и живот српског Вука Бранковића (који ће се донде ваљда повратити из купатила). Ту је и гроб краља Милана, укопан заједно са надом оних у Србији, да ће се Србија без Милана опет проширити. Може уједно уз пут посетити Хопово, одакле Тихомир узима грађу за биографију Доситија Обрадовића, а Бенин у својој незрелој младости пронашао сребрни мајдан, од којег многи ковачи данас кују неки политички капитал. За време док се министар бави у Раваници, могао би га на

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

ЖИВОТ НА ПРИМОРЈУ.

румском чилашу с зобницом на њушки (симбол радикале странке) посетити и чувени радикалски трбушар Жарко Миладиновић тумач. Он би могао министру показати у Срему народ који су некоји адвокати оправили у просијаке, а као чудо невиђено пришку слепачку академију под управом Др. Лизавца. Пошто је Векерле Шваба, то би могла једна Швабица — причати му о њеним сриским осећајима — којима се два пут годишње, у очи Ускреса и очи Божића, продуцира — у срп. новинама. Од свих манастирских знаменитости, може разгледати празна места где су исте стајале. Дале може разгледати манастирску белу марву за којом — гину неке автономне гладнице. А може разгледати и дивну околицу која је врло подесна за насељавање Мађара издавањем манастирске земље под аренду. Па може посетити и Беочин — ми ћемо за то ипак у његовој посети гледати неки црп чин, и то све за то што он уме Мађаре да облачи у швапске плундре, — па се бојимо да и нас не обује у дрвене опанке (кломпе) јер видећи како мамуза радикале — тешко се имамо чему другом надати.

Ј. Т.: Кажу да не могу без мене, а лажу обешечаји још боље него ја!

БОМБЕ С ЦЕТИЊА.

— На предлог нашег министра Тамановића именујемо Ђорђа Настића нашим дворским проповедником истине, имајући на уму учињене услуге моме а и србијанском двору. Никола II. (не онај I-ви).

+ И ако бомбе нису преле, ипак ће се Тамановићево министарство распрштати.

≈ Ваљда никог није тако пресуда изненаладила — као најмљеног Рајковића.

□ „Застава“ (у 31. броју) јављајући о грозној пресуди с Цетиња, каже: „више њих је

осуђено на 6 година доживотне робије!“ — Види се да г. уредник „није код куће.“

§§ Скоро сва српска независна штампа осуђује тиранску пресуду у Црној Гори — тобожним атентаторима. Многи Црногорци, који славе св. *Никола*, — решили се да би добро било ипак да *промену* — кућни патрон.

* После изречене пресуде, многи су одлични Црногорци предлагали председнику суда

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Лабуду Гојновићу, који је за време истраге дописивао се с плаћеним агентима — да сад своје име Лабуд промени у Гавран, а у презимену би могао ј у **В** изменути.

△ Пошто Црна Гора досада није имала целата — то јој је понудио своје услуге познати заверенички целат Настас Петровић.

○ Кнез Никола је послао честитку перзиском шаху, која гласи: Честитам Вашем величинству на храбром бранењу устава! — Уставни Никола II.

< Перзиски шах је одговорио: Угледајући се у ваше бранење устава, бомбама, — послужио сам се истом методом, али једино још пречим судом од вашег преког суда! Да Бог поживи нас! Најуставнији Шах-шек-мач.

И једнима и другима.

Штованим читаоцима „Стармладог“ позната је полемика између уредника овог листа и г. Мргуда. Г. Мргуд је ради своје чистоте докторског гласа тужио ме суду. Суд ме је ослободио његове оптужбе а г. Мргуда осудио на 30 кр. одштете да плати моме адвокату. И сад кад суд није хтео да суди по ђефу г. Мргуда но по правди и истини г. Мргуд се латио средства ниског, те ме је на улици изненада напао штапом. Разуме се да сам се бранио.

„Застава“ је тај мучки нападај, пошто је она већ од толико година тога начела, радосно поздравила и завршује како је „Стармлади“ подплаћен те као у старо доба харамје, да напада и убија туђу част. — „Стармлади“ није ничију част украо — али ће баш у скоро по судским актима повлачити се име таке једне „харамје туђе части“ и то баш из радикалског логора, којој ће се писац „Заставине“ белешке „Штап“ обрадовати — као мати мртвом детету.

„Браник“ је био већ финији. Он је рекао да се не би ни осврнуо на тај догађај, јер је то приватна ствар дотичне господе!

Еле Јашина начела и „Браникова“ се наша у слози: нож — и штап!

Наравно да случај Бенина је „мучки нападај“, јер „ваљда г. Поповићу треба и да се убијство десило, па да га је могао за мучки нападај осудити и са звања скинути“, но али г. Бенин не уме да се лепо смешка и клања на једну и другу страну — није сарадник „Браников“ а није ни толико вешт да кад изађе из редакције опозива, пљује на своје начело.

Кад би г. Марковић том мером и себи одмерио, неби требао ни једну коску да има у себи због његовог писања о радикалима.

Што се тиче даљег коментарисања „Браникова“ „како није ни један од наших „позна-

тијих људи“ радио“ то је врло — врло смешно доказивање. Ако сам ја приватна муштерија, за цело да „Браник“ није могао знати ко ради на „Стармладом“ а ко не. Па ипак и кад се за цртача интересирао један од најпознатијих рекао сам му: „ту неко“ а у штамарију је само мој и моје жене рукопис улазио са разлога: што су слагачи изилазили из штамарије „Браникове“ те прелазили у радикалну штамарију, те се после декларирали као жестоки радикали. А и са овог разлога: један „Браников“ сарадник написао је један чланак и казао једном од „познатих људи“ да је он писац истог чланка под условом да је то тајва — и за не пуна 24 часа од куд је који једномишљеник ишао честитао му је. Све је то био разлог да сам ја био предострожан с рукописом а сарадника за јавност нити имам нити ћу имати. Нека се сети „баш један од познатих људи“ да ми је рекао да има једну песму о „Мајеровим шатрама“ да ми да, коју је написао такође „један од познатих људи“ но са других разлога ја нисам доспео био по њу. Ни оволико не би рекао да ме „Браник“ силом своје смешне тврдње и својег сродног исповедања начела није натерао. Оволико и једнима и другима, а са трећим ћемо се већ у суду — наплатити.

Петар Крстоношић,
уредник „Стармладог“.

Матура.

Сви ђаци новосадске гимназије пре но што положи испит зрелости, покупују већ дан пре штап. Како који положи матуру, а њега један ђак (којег овде зову вицибатина) дочека и уклони му штап у руке.

— А шта би урадили с штапом, да нисте положили матуру, — упитаће један грађанин љубопитно једног матуранта.

— Па ништа, понео бих га оцу.

*

— Знаш ли ти да је у Новом Саду забранило варошко представништво грађанству да сме носити уза се оружје.

-- Знаш!

— Па како то, да наш професор ипак носи за собом у школу — пушку?

— Тако, што он из ње не *иуца* него **преводи**. **Један пушкаш.*)**

*) Пушком називају ђаци готове преводе.

ЛОГИКА.

— Занимање, молим.

— Берим се за женско право.

— Једном речи — *неудата*.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Роб и гроб...

У тамници азијачкој
Лежи јунак самохран,
Лежи јунак Петар Кочић —
Српски Србобран.

Муче глађу на пра Бога, —
Њега — ноћ и дан,
„Одреци се Србовања
Па си слободан!“

„Ах, слобода, шта је она,
Кад је Српство роб,
Нека умрем, мучен глађу:
Ваш је ово гроб...“

Стармлади.

Конференција српских родољуба.

○ У Новом Саду је одржана конференција српских родољуба — која „оће слогу свију српских политичких странака, усредсређење — уједињење целокупне снаге српског народа. „Застава“ није за ту слогу. — Можда је она за *солу* ако није за *слогу*.

*

⊘ „Браник“ набраја ко све није дошао на конференцију, па спомиње како кикиндска па и панчевачка млађа интелигенција, и ахо су добили позив — нису дошла, — а заборавио је случајно напоменути, да ни новосадска млађа интелигенција — није дошла. На пр. г. Тихомир, па госп. сарадник, па адвокат у кући и тако даље и тако ближе. А омладина је својим отсуством — бриљирала. „Warum in die Ferne schweben sieh' das Gute liegt so nah!“

△ Неко је љубопитљив хоће ли сад ти родољубиви Срби приступити раду и народу — или ће се и даље задовољити *грдњом* у својим органима. То би било „чујем брашна нема!“

⊘ Чланови лобцајхбрудерства су учинили своју дужност са регистрарањем *о части и руковању* — којом су удостојени српски родољуби изван Новог Сада.

РАЗЛИКА.

— Зашто сва публика баца труле јабуке на главнога јунака — и гађа га у главу? Та и други још горе глуме него он.
— Да, али данас је његова корисница.

Позив на претплату.

Овим бројем навршује се II. четврт или полугодишња претплата на наш лист, и са 1. (14.) јулом отварамо пратплату на **трећу четврт**, која стаје само **2 круне** или до краја године свега **4 круне**.

„Стармлади“ је заиста једини независни хумористични сатирични лист који не мора ником да метанише.

Еле не заборавите „Стармладог“, маго али слободног — сатирика, уз њега је све што слободно мисли и љуби слободу и правду.

Уредништво и администрација
„Стармладог“.

Песак.

△ Опозиција је надала ужасну вику на завереничку „Балканску Банку“ у Србији, што је ранила војску с песком. Каже до сада нам је завереничка влада сипала песак само у *очи* — а сад нам сипа и у — *уста*.

⊘ Услед тога је опозиција и престала викати на владу: „*песак у очи!*“ — и сад виче: „*очи у песак!*“

□ Управник „Балканске Банке“ жали се на новинаре, да су таку дреку надали, да им вели не може запушити уста ни земљом! — Неко је предложио да се покуша — песком.

§§ Против тога је протествовао опет управник града Београда. Вели ако се песак тако буде харчио — чиме ће његова полиција после апсенике бити?

+ Један од војника који су песком рањени, случајно је умро. Кад су га спустили у гроб, попа се забунио па у место да је казао лака му земља била, а он рече: лаки му песак био!

△ Коста Песак изјављује, да је за то мешао песак у жито, да би се војници угојили. Позива се на гуске, које кад се кљукају орасима додаје им се песак.

Порез на ракију.

— Него, је ли истина да се онај Лемоани што тобож прави дијаманте — налази у Пешти.

— Бога ми ту ће се слабо увајдити.

— Зашто?

— Због конкуренције!

— ?

— Него. Векерле прави и од мошлика дијаманте за Беч.

Стрелице.

* * * У Ревалу се састали руски цар Никола и енглески краљ Едуард. Верује се да ће последица овог састанка бити ако не тројни, а оно трајни савез.

* * * У Немачкој су због састанка у Ревалу изгубили главу. И јако су огорчени на Британију. Само Бог би их знао зашто вичу у место Ревал. Ривал, Ривал!

* * * Говори се да је прва одлука на састанку у Ревалу, грађење жељезнице од Москве за Индију. — Немачка нема ништа против, али би радије пристала на рушење савачке пруге.

* * * Неки чувени „болесник“ отишао је на Приморје да се лечи, а кажу да му ништа не фали. Ал' зато фали Србији — у диспозицијоном фонду.

* * * У Техерану још једнако траје хапшење грађана, вешање по пресудама преког суда а и пљачке трају непрекидно. — Боже мој, баш као да су у Црној Гори.

* * * По шаховој заповести обешена су два народна говорника и један уредник. Против тога варварства протестовао је Настић као „народни говорник“ и један „народни уредник“ — из Босне. У место говорника вели — могли су обесити о клин само говор, а у место уред ика могли су — погубити лист, као што се то да нас у Босни практикује, па је исти успех. Само модернији!

* * * У револуцији у Перзији, погинуло је и многа слободних зидара. На нарочито кад се руше куће — шта ће им и зидари

* * * Него зашто радикали гледају да одложе сазив црквеног сабора — до на једен. Сегурно су радикалски „народни“ посланици у послу, а до јесени ће обрати и бостан!

* * * Између Бугарске и Србије је опет дошло до заоштравог стања. Што му драго — вели Русија на то, само немој с децо да дође до заоштравених — бајунета.

* * * Али ипак у целом заоштравом стању између Бугарске и Србије — ипак се најоштрија показала Русија.

* * * Радикалски Пишшековци мисле и опет чинити неке кораке код мађарске владе. Али судећи по досадањим радикалским корацима — и бату — већ издалека се причињавају да ће у чизмама бити. Изузимајући ако их није већ Векерле обуо у дрвене опанке.

* * * Експонент мађарске владе Раух, постао је аустријски тајни саветник. — Бајати као да он досад то није био.

* * * Поред све будимске воде коју сваки час пије Раух — изјављује Раухов душодржац Векерле, да његов експонент још никада није имао чвршћу столицу него сада.

* * * Коалиција је сигурно за то и предложила Векерлу, да га шприца.

* * * Говори се да Аустрија не зна како

ће свршити започету жељезничку пругу у Новом Санцаку. Русија и Енглеска је теше — да је сваки почетак тежак и да је куд и камо лакши — свршетак!

* * * Неко предлаже у Србији да се услед хладног Бугарског држања према Србији опозове садањи посланик Симић и место њега постави Никола Пашић — па ће бугарски одношаји одмах постати топлији.

* * * Једни су у Србији опет тога мњења, да би најзгоднији кандидат на месту опозваног посланика у Црној Гори — био Пашић. Он не да би згрејао Црну Гору за Србију, него би је просто — подпалио.

Ајкула и Јаша Томић.

„Браник“ доноси један стари виц, како је тобж ајкула хтела да прогута Јашу Томића на Приморју. — али да се ајкула у последњем часу предомислила да загризе у тако страхан и гадан залагај. Међутим нама јављују искрени пријатељи, да је ајкула заиста Јашу прогутала, али да јој се одмах нешто згадило — и да га је избљувала ко кит Јона. — Како нас наободно извештавају код Јаше је кад су га на кнади прегледали, нађен у цену један лист, који док азвју да је дивљачки нападај Др. Лазе Марковића Мргула на уредника „Стармладог“ „приватна ствар, на коју се исте новине не би ни осврнуле“.

Drang nach Osten.

(Штета што је умро).

— Него штета је, што је умро славни руски сликар Василије Верешчагин.

— За што?

— Зато што би сад после склопљеног савеза Русије с Енглеском могао насликати дивну нову слику.

— А какву то?

— Па на пример „У Македонији је све мирно!“

Смрко му се исток.

— Него и нашем комшији Петер Михлу се смркао Исток и претворио у Запад.

— Како у Запад?

— Па тако, што је човек зашао у Савцаку.

— Море ни бриге, — извешће њега Баћушка сасвим на чисто не из Санцака — него чак из Босне!

Најбоља реклама.

— На који начин је доктор Н. постао тако чувен.

— Врло просто: кад год ко умре, а он изјављује да га он није лечио.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Ватрославу Јагићу

(у славу 70 годишњице).

Никада се Словен није
Одрицао језика свог;
Поздравио би т' ал' не знам
Твога „језика босанског!“

Србин Србинић.

Зашто бан Раух, холико пушује.

— Волио бих да знам, зашто сте ви ба-
нови репови, опет послали бана Рауха у Пешту?
— Зашто? — То не мораш знати!
— Ал ја бих хтео —
— (Срдито) Да се не скита овде по За-
гребу, кад баш оћеш да знаш.

Није свеједно.

Кад посланици изгубе главу — у Пешти,
значи да је влада опет неки намет на вилајет
поднела као прешан предлог — на пример нови
порез на жесту. — Али кад се то деси у Те-
герану, значи сасвим нешто друго.

Чивуцко схваћање.

— Него јеси чуо Шмуле, Шах може изгу-
бити свој престо услед побуне.
— Па што га не препише на жену или
сина.

Шта је то аутогестија?

— Знаш ли, да ми жена пати од аутосу-
гестије?
— Како?
— Па тако. Хоће силом да ми сугестира
да јој купим аутомобил.

Леп изглед.

Гиспођа (која је из вароши отишла
на село да проведе лето и узела стан
код једног сељака). — Али то вам морам
одмах рећи — ми доводимо са собом седморо
деце. — Јел'те да то не чини ништа?

Селак: А што да чини — и ми сами имамо
десеторо.

„Szrpszko narodno pozoriste“.

„Привредник“ напада управу срп. нар. по-
зоришта зашто је штампало плакате у Мађар-
ској Кањижи — мађарски.

„Браник“ доказује да се друкчије није
могло помоћи и замера једино ортографији (а
заборавио је на литографију!) Очекује се сада
да „Застава“ још докаже да је позориште школа
и да је онда сасвим оправдан и плакат — и
позор. друштво за штедњу и узајамно потпо-
магање!“

У народној борби...

— Из „Српске Домаје“. —

У народној борби не броје се дани,
А године лете, као магновења,
И век прође. Једни — славом увенчани
А други — у глибу народног презрења.

Славко Милетић.

Нове банке.**Новине и свет.**

Новине јављају да има — нових банака
од 20 круна. Свет међу тим уверава новинаре
да нема.

Социјалан разговор.

— Но како ти се допада нова банка од
20 круна. Која је лепша нова или стара банка.
— Бога ми ја не знам.
— Како не би знао.
— Тако лепо, што ја никада нисам имао
у руци ни нову ни стару банку.

Преселили се.

Вредни скупљач срп. народних песама и
умотворина и претуривач архива Др. Тихомир
Остојић и кумпанија, пошто су са својим ка-
лендарским „сочињенијама“ прибавили „Матици
Српској“ неколико хиљада круна дефи-
цита — сад су прешли у друго гнездо (које
због дефицита на календарима, које због „од
чега болује Матица“) — „Срп. трговачко удру-
жење“ — и прете Србима трговцима и занат-
лијама (због 6 потура по реду) да ће сад
„Срп. трговачко удружење“ постати „Матица
Српска“, те после свих успеха на трговачком
пољу — бацити се на књижевност и конкури-
сати „Матици Српској“ с народним књижицама
и дефицитом. — После дефицита „Срп. трго-
вачког удружења“ мисли написати књигу: „Од
чега болује Срп. тргов. удружење?“

Одговори уредништва.

Н. у месту. Не, далеко је од нас помисао
била у белешци „Жути пасуљ“ вређати дотичног
г. агента, којег ми иначе знамо као врло вред-
ног, способног и у сваком погледу трговца за
препоручу. У осталом информисали смо се нак-
надно, да тај жути пасуљ нити је под данашњом
управом нити за време дотичног чиновника ни
купован ни продаван. А нисмо ради никоме не-
правду да учинимо.

Уредништво нашег листа преселило се и
налази се сада у дунавској улици бр. 10. (у
кући г. Николе Ивковића).

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Мудре изреке.

— У програму бана Рауха има много до-
дрога и лепога! „Застава“.

— Кад бих ја био богат — друкчије би
писала сва словенска штампа. Никола I.

— Ми се на то не би ни осврнули, јер је
то приватна ствар дотичне господе! (т. ј. Мар-
ковићев мучки нападај на „Стармладог“.)

„Браници“.

Догађаји у Перзији.

По црногорски.

У Техерану, кад хоће посланику да одузму
реч — а они му одмах, ради сигурности, од-
узму и главу.

Мало изненађења.

Наш чика Паја враћао се својим послом
из суда. У дунавској улици заустави се пред
новом фирмом „Стармладог“. Мало се изненади.
У том изађе и Стармлади на улицу.

— Шта бешењаче, зар си ти још жив?
— А зар сте ви хтели да ме убијете?

НОВЕ КЊИГЕ

стигле уредништву на приказ.

Ђорђе Настић: „*Тијело без душе, глава без
мозга, индивидуа без идеала!*“ — Цена? — по-
што се ко с аутором погодн.

„**Балканска Банка**“ доповеки догађај из жи-
вота мивистарских и државних плачкаша у Ср-
бији — од Јоце Јовановића, *министра крађевина*.
Цена: мивистарска фотела.

ПОГРЕБНО ПОДУЗЕЊЕ
и стовариште надгробних споменика
ПАЈЕ МАРКОВИЋА у Н. САДУ

у средини дунавске улице, телефон број 168.

Филијала: погребно подuzeње
„**Конкордија**“ пређе **Ђуре Стојко-
вића**, Курчинска улица број 15.

Држи вазда огроман избор
сваковрених каменних надгробних
споменика. Натписе изрезује нај-
савршеније, а позлата дупла и
дуготрајна. Велики избор мртв.
сандука, венаца, покрова и цело-
купне опреме за погребне. Цене
строго солидне а послуга нај-
тачнија. 6—24

Многоструко одинована

Постоји од 1860. године.

ФАБРИКА НАМЕШТАЈА И СТОВАРИШТЕ
НАСЛЕДНИКА НИКОЛЕ ДУСИНГА
у Новом Саду

170 12—52

Ханска улица бр. I. преко пута од српске основне нар. школе

препоручује своје велико, богато сортирано
стовариште намештаја за спаваће собе и трапе-
зарије, као и свију врста тапецираних гарнитура
за салоне у сваком стилу по јефтиним ценама.

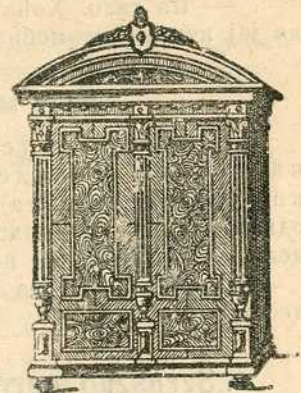
Даље: шифонера, кревета, столова, ноћних и за
умивање, орманчића, креденца, дивана, огледала,
мадраца, столица.

С Л И К А,

у тамној и политираној изради а солидној ка-
квоћи и са врло јефтиним ценама.

Избор у ћилимова, простирачима у завесама.

Препоручујемо нашу нову уређену радион цу са машинским
радом, за израду свију врста намештаја по жељи.

Солидна Послуга! — Јефтине цене! (О солидној Послузи најбоље референције).

Цена је листу: на годину К 8, на $\frac{1}{2}$ године К 4, на $\frac{1}{4}$ године К 2.

„Стармлади“ излази 1. и 16-ог сваког месеца. Рукописи се шаљу на уредништво. Претплата се
шаље на администрацију „Стармладог“ у Нови Сад (Ujvidék), Дунавска улица број 10.

УРЕЂУЈЕ: СТАРМЛАДИ.

(Поједини број 30 пот.)

Одговорни уредник: Петар Крстоношић.

Власник и издавалац: М. Крстоношић

Штампарија Учитељског Д. Д. „Натошевић“ Нови Сад.

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А